

**Socialministerens kommentarer til henvendelsen af 22. oktober 1982
fra Kommunernes Landsforening**

Ad § 1, nr. 1:

Reglen om tilbagebetaling af hjælp til den del af terminsydelsen, der vedrører afdrag, blev indført pr. 1. januar 1981, efter at man fra kommunal side siden efteråret 1976 havde presset på for at få denne regel, både for så vidt angår afdrag og renter.

I socialministeriets arbejdsgruppe vedrørende revision af bistandslovens kontant-hjælpsafsnit, der afgav rapport i maj 1981, gjorde de kommunale repræsentanter gældende, at tilbagebetalingsbestemmelsen følte sig meget administrativt belastende bedømt i forhold til provenuet. Der fremkom i forbindelse hermed bl.a. forslag om også at gøre hjælpen til renter tilbagebetalingspligtig. Arbejdsgruppen afstod fra at anbefale en bestemt løsning, men fremhævede, at reglerne i den gældende lovgivning »ikke er tilfredsstillende bedømt ud fra en administrativ og besparelsmæssig vurdering«.

Forslaget om at afskaffe skattefradragretten for rentebetaling, hvortil der er ydet kontanthjælp, falder uden for socialministeriets område.

Ad § 1, nr. 3 og 4:

Der er ikke årsagernes lighed mellem den foreslåede, men ikke gennemførte, sænkning af dagpengeniveauet og den foreslåede reduktion af underholdsbeløbet i § 37. Som det fremgår af bemærkningerne, er sænkningen af underholdsbeløbet til 80 pct. af folkepensionens grundbeløb foreslået for at undgå en skæv vækst – med dobbeltdækning for prisudviklingen på visse områder – af kontanthjælpen i forhold til almindelige arbejdsindtægter. Dette hensyn tilsiger også, at kontanthjælpen ikke i fremtiden reguleres i takt med folkepensionen, men derimod foreløbig inden for rammerne af den 4 pct.s regulering, som indføres på andre områder for perioden 1983–85.

Ad § 1, nr. 6:

Socialministeriet er ikke enig i, at opfølgningen af hjælpen og muligheden for at overgå til uddannelseshjælp efter § 42 er begrænset for personer, der modtager varig hjælp efter § 43. Ifølge § 44 skal socialforvaltningen således til stadighed påse, om modtageren af kontanthjælp udnytter sine arbejdsmuligheder. I forbindelse hermed vil forvaltningen kunne henlede den pågældendes opmærksomhed på eventuelle uudnyttede muligheder for at skaffe tilbud om arbejde eller uddannelse, herunder eventuel tilskynde den pågældende til at påbegynde en uddannelse eller revalidering med støtte efter § 42, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Hertil kommer, at socialforvaltningen i medfør af § 28 har en almindelig forpligtelse til rådgivning og vejledning til enhver, som må antages at trænge hertil.

Socialministeriet ville finde det uheldigt, om udtrykket »i den nærmeste fremtid« som undtagelse for varighedsbegrænsningen på 9 måneder skulle afløses af en bestemt tidsgrænse som foreslået af Kommunernes Landsforening, idet det afgørende for fravigelse af hovedreglen må være, om der er *sikkerhed for*, at den pågældendes sociale vanskeligheder vil ophøre inden for en overskuelig fremtid.

Socialministeriet vil i øvrigt være indstillet på at tage kontakt med arbejdsministeriet med henblik på en eventuel effektivisering af arbejdsformidlingskontorernes indsats over for personer, der er faldet for varighedsbegrænsningen i § 37.

Ad § 1, nr. 7:

Af hensyn til balancen mellem forbigående kontanthjælp og varig hjælp ville det efter socialministeriets opfattelse være uholdbart, hvis den varige hjælp blev reguleret gunstigere end den forbigående hjælp, idet forskellen mellem de to ydelser da til stadighed ville blive mindre.